

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.854 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 7 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 september 2008 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoeker ter kennis gebracht op 7 september 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 11 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. GIJBELS, die loco advocaat A. KETTELS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VAN HELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit.

Verzoeker verklaart in België te zijn aangekomen in 1998.

Hij verklaart ongeveer vier jaar geleden zijn verloofde, tevens de moeder van zijn kind, E.F. geboren in juli 2007, te hebben ontmoet.

Hij verklaart dat de moeder van het kind minderjarig was op het ogenblik dat hij haar leerde kennen, reden waarom hij veroordeeld werd tot 18 maanden gevangenisstraf, waarvan 6 maanden effectief.

Op 25 september 2003 wordt verzoeker aangetroffen door de politie van Sint-Gillis. Er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

Op 26 september 2003 wordt verzoeker onder aanhoudingsmandaat opgesloten.

Op 20 januari 2004 is verzoeker strafrechtelijk vrijstelbaar uit de gevangenis. Diezelfde dag wordt hij administratief weerhouden ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken. Er wordt hem in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend.

Op 2 februari 2004 wordt verzoeker gerepatrieerd met bestemming Casablanca, doch keert later terug naar België.

Op 18 juli 2004 komt verzoeker in aanraking met de ordediensten ingevolge een klacht voor opzettelijke slagen en verwondingen. Diezelfde dag wordt hem in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 3° een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 17 juli 2006 komt verzoeker opnieuw in aanraking met de ordediensten. Diezelfde dag wordt hem in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 3° een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 18 december 2006 wordt hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Vorst voor het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 7 maart 2007 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 12 maanden.

Op 3 april 2007 is verzoeker strafrechtelijk vrijstelbaar uit de gevangenis. Diezelfde dag wordt hij administratief weerhouden ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken. Er wordt hem in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend.

Op 26 april 2007 wordt een schrijven aan de ambassade van Marokko gericht ten einde een doorlaatbewijs voor verzoeker te verkrijgen. Verzoeker wordt op 1 juni 2007 vrijgesteld.

Op 31 mei 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 29 januari 2008 beslist de stad Brugge de aanvraag niet in overweging te nemen daar verzoeker niet meer verbleef op opgegeven adres.

Op 6 maart 2008 wordt verzoeker opnieuw onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Vorst voor het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 5 september 2008 wordt verzoeker ter beschikking gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 5 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de genaamde E.H. (...)

geboren te a.h. (...) op (in) 06.07.1982, onderdaan van Marokko

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken en Zweden, tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 3°: wordt door de Minister van Migratie- en asielbeleid of haar gemachtigde, V. D. attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen, vrijwillige slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen

Artikel 7, eerste lid, 6°: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de terugreis naar het land van oorsprong / voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven;

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken en Zweden, met uitzondering van de grens met om de volgende reden: (...)

- *kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken*
- *gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan slagen en verwondingen, vrijwillige slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen bestaat er risico tot nieuwe schending van de openbare orde*
- *betrokkene beschikt niet over de nodige financiële middelen ten einde zich een reisticket aan te schaffen*

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient betrokkene te worden opgesloten, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd:

- *Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden*
- *Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.*
- *Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.*

“(…)”

2. Bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Betreffende de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot vrijheidsberoving, wijst de Raad op artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voornoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving die is genomen met toepassing van, onder meer, artikel 7 van dezelfde wet, zoals in casu het geval is, tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre de vernietiging wordt gevraagd van de beslissing tot vrijheidsberoving.

3. Ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

Ter terechtzitting deelt de raadsman van verzoeker mee dat verzoeker werd gerepatrieerd naar zijn land van herkomst. Dit wordt bevestigd door de verwerende partij. De bestreden beslissing heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij de procedure.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.